

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 023552 18 Кж
Бања Лука, 31.10.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Велка Икановића као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Г.Д., због продуженог кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 57. Кривичног законика Републике Српске, у стицају са продуженим кривичним дјелом омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 57. истог закона, одлучујући о жалби Окружног јавног тужилаштва Бања Лука, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 023552 18 Кв од 25.10.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 31.10.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба Окружног јавног тужилаштва Бања Лука, изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 023552 18 Кв од 25.10.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 023552 18 Кв од 25.10.2018. године, одбијен је приједлог Окружног јавног тужилаштва Бања Лука (у даљем тексту: Тужилаштво) за продужење притвора према оптуженом Г.Д., након потврђивања оптужнице тог тужилаштва број Т 13 0 КТ 0045352 18 од 24.10.2018. године, којом се терети за извршење продуженог кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 57. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС) у стицају са продуженим кривичним дјелом омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 57. истог закона.

Против тог рјешења благовремено је жалбу изјавило Тужилаштво, због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се рјешење преиначи и оптуженом продужи притвор.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Супротно жалбеним приговорима, овај суд налази да образложење побијаног рјешења садржи разлоге у погледу свих одлучних чињеница, ради чега су неприхватљиви приговори жалбе засновани на тврдњи да је првостепено рјешење захваћено битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Неосновани су и жалбени приговори којима се оспорава правилност закључка побијаног рјешења о непостојању посебног притворског разлога за продужење притвора према оптуженом након потврђивања оптужнице, прописаног у одредби члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Наиме, имајући у виду да је оптужени у оба исказа пред окружним тужиоцем, признао, у присуству свог браниоца све радње за које се терети оптужницом, да је обећао да неће поновити кривично дјело, да је приликом претреса стана доживио инфаркт, чије посљедице су саниране благовременом љекарском интервенцијом у Универзитетском клиничком центру Б., те посебно имајући у виду да према подацима казнене евиденције Полицијске управе Г. број 13-02/1-4-234-937/18 од 18.09.2018. године, оптужени није осуђивано лице, то је по оцјени овог суда, првостепени суд правилно нашао да у овој фази поступка, након потврђивања оптужнице, не постоји притворски разлог предвиђен одредбом члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС и о томе дао ваљане разлоге на страни 2. и 3. побијаног рјешења, које у цијелости прихвата и овај суд, па се жалилац упућује на те разлоге. Притом, чињеница да током истраге није утврђено од кога је оптужени куповао дрогу ради даљње продаје, није од утицаја за конституисање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, како то погрешно сматра жалба. Осим тога, чињеница да је током истраге, оптуженом одређен притвор од стране судије за претходно саслушање Основног суда у Бањој Луци због постојања овог притворског разлога, сама по себи, никако не значи да се оптуженом и у даљем току поступка нужно мора продужити притвор, како то жалба наводи, јер је суд дужан да у свакој фази поступка, утврди да ли и даље постоје разлози за притвор, па и када је у питању притворски разлог из тачке в) члана 197. став 1. ЗКП РС.

Из наведених разлога жалба Тужилаштва није основана, па је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић